

Théâtre du Soleil

- Περίοδος 1945-1990: ο μεγαλύτερος και πιο δραματικός, ραγδαίος και καθολικός κοινωνικός μετασχηματισμός που σημειώθηκε ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία.
- Για το 80% της ανθρωπότητας, ο Μεσαίωνας έληξε στη δεκαετία του '50 ή, για να το θέσουμε κάπως καλύτερα, *αισθάνθηκαν να λήγει* στη δεκαετία του '60.
- Μία περίοδος που άρχισαν να επιτρέπονται πράγματα τα οποία απαγορεύονταν από το νόμο και τη θρησκεία, αλλά, και από την εθιμική ηθική, τις κοινωνικές συμβάσεις και τη γνώμη του κοινωνικού περίγυρου.

- Μείωση αγροτικού πληθυσμού
- Άνοδος απασχολήσεων και επαγγελμάτων που απαιτούσαν προσόντα δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης
- Οι οικογένειες, όταν μπορούσαν, ωθούσαν τα παιδιά τους προς τα πανεπιστήμια για να διασφαλίσουν μεγαλύτερο εισόδημα και καλύτερη κοινωνική θέση
- Τη δεκαετία του '60, οι φοιτητές από κοινωνική και πολιτική άποψη είχαν πλέον γίνει μια ασύγκριτα πιο σημαντική κοινωνική ομάδα

- Πριν το 1945 οι φοιτητές ήταν ή απολιτικοποιημένοι ή δεξιοί. Δεν είχαν εδραιωμένο πρότυπο σε σχέση με την κοινωνία.
- Για ποιο λόγο επέλεξαν αυτοί οι φοιτητές της δεκαετίας του '60 το ριζοσπαστισμό της Αριστεράς;
- Φοιτητικές μάζες: όχι μόνο πολιτικά ριζοσπαστικές και εκρηκτικές, αλλά και αποτελεσματικές στο να δώσουν εθνική ή/και διεθνή έκφραση στην πολιτική και κοινωνική δυσαρέσκεια
- Πυροδότησαν απεργιακές κινητοποιήσεις της εργατικής τάξης

Ο Charles de Gaulle και ο Μάης του '68

- Ηγείται μιας κυβέρνησης που έχει χάσει την κοινοβουλευτική της δύναμη
- Στην κυβέρνηση μόνο άντρες υπουργοί
- Φόβος για εμφύλιο πόλεμο ή επανάσταση
- Φεύγει για λίγες ώρες από τη Γαλλία
- La réforme oui, la chienlit no
- Στις εκλογές του Ιουνίου του '68 παίρνει μεγάλη αυτοδυναμία
- Παραίτεται τον Απρίλιο του '69

- Since 1965, students opposed the Ministry of Education's proposal for reform. When the law that imposed tuition fees was passed a year later, the dissatisfaction was visible.
- Κατάληψη του Θεάτρου Οντεόν – Σκοπός να τονισθεί η σχέση τέχνης, πολιτικής, οικονομίας και κοινωνίας. Αντίδραση Μπαρώ (Jean Louis Barrault – Διευθυντή του Οντεόν) – ενώθηκε με διαδηλωτές (αρνήθηκε να κόψει το ηλεκτρικό στο θέατρο), έπειτα έχασε τη θέση του

Θέατρο του Ήλιου

- Ίδρυση του Association Théâtrale des Etudiants de Paris (Θεατρική Εταιρεία των Φοιτητών του Παρισιού) (1959)
- Τα περισσότερα μέλη ήταν συμφοιτητές στο Πανεπιστήμιο του Παρισιού – ερασιτέχνες όχι επαγγελματίες
- Κυρίως αριστερών πεποιθήσεων
- Ο θίασος ιδρύθηκε το 1964, 29 Μαΐου, και συστάθηκε ως Société Coopérative Ouvrière de Production (Εργατικός Συνεταιρισμός Παραγωγής)
 - Ίσοι μισθοί
 - Ίσες υποχρεώσεις
 - Χωρίς ιεραρχία

- Ήταν ένα θέατρο για το ευρύ κοινό, για τους ανθρώπους, τους πολίτες
- Η έννοια του ανθρώπου και του πολίτη είναι καθοριστική για το Θέατρο του Ήλιου

- Soleil – Ήλιος
- Για να αποτίσουν φόρο τιμής σε κινηματογραφιστές όπως οι Jean Renoir, George Cukor, Vincente Minnelli και Max Ophüls
- Όχι ακρώνυμα – πάγια τακτική μετά το TNP του Βιλάρ

Πρώτες παραγωγές

- 1961 ***Gengis Khan*** του Henry Bauchau
- 1964 ***Οι μικροαστοί*** του Μάξιμ Γκόργκι
- 1966 ***Καπιτάν Φρακάς (Capitaine Fracasse)*** του Θεοφίλ Γκωτιέ (Théophile Gautier) σε διασκευή του Φιλίπ Λεοτάρ (Philippe Léotard)
- 1967 ***Η Κουζίνα*** του Άρνολντ Γουέσκερ – παραστάσεις σε εργοστάσια που απεργούν Cuisine/Usine
- 1968 ***Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας*** του Σαίξπηρ
- 1969-1970 ***Les Clowns*** συλλογική δημιουργία – Φεστιβάλ Αβινιόν, Πίκολο Τεάτρο ντι Μιλάνο

La
Cartoucherie
Το
Καλυκοποιείο

- Μόνιμη στέγη του Θεάτρου του Ήλιου μέχρι σήμερα
- Πρώην πυριτιδαποθήκη / καλυκοποιείο
- Στο δάσος της Βινσέν (Bois de Vincennes)
- Αποκέντρωση – επιρροή Κοπώ (Jacques Coreau)
 - Ο Κοπώ – πρώτος αποκεντρωμένος θίασος - οι Κοπιώ
 - Κοπώ – ομαδική δουλειά και κοινοτική δομή

- The Cartoucherie has become a synonym to the Soleil because it provides, for the most part, a solid materialization of the company's beliefs. Situated near the Bois de Vincennes it meets many of the troupe's requirements. The four main hangars house the actual performance space, the foyer, the kitchen, supporting rooms and administrative offices; the separate warehouse houses the wardrobe and a rehearsal space. The Cartoucherie roofs the actors' community and their everyday world. It offers them the concentration that they need in order to accomplish successfully their highly demanding performing tasks. Additionally, it can be characterized as an open space, a space that can be transformed according to the requests of each production. This transformational ability plays a vital part in the establishment of the actor-audience relationship, as well as in the production's artistic result.
- the audience's journey to the theatre presupposes an effort and exposes a conscious decision that creates conscious spectators.
- 'One must not be utopian. If there has been a small collectivist phenomenon at the Théâtre du Soleil it is due to the authority, to the tyranny even, of Ariane. Right from the start, the Théâtre du Soleil was the gathering of a group of actors around a director. And luckily there was a director recognised by everyone. If we had wanted to direct collectively we would still be in the process of thinking about our first production, we would never have got around to performing.' (Kiernander, 1993:10)

- Κοπώ: Πίστευε στην άρρηκτη σχέση κοινωνίας θεάτρου -
- Μέγιερχολντ: Είναι απολύτως ανόητο να μιλάμε για απολιτική συμπεριφορά. Κανένας άνθρωπος (κανένας ηθοποιός) δεν έχει υπάρξει ποτέ απολιτικός, ακοινωνικός. Ο άνθρωπος είναι πάντα αποτέλεσμα και συνισταμένη των δυνάμεων της κοινωνίας του.

- Βιλάρ – αρχές της πρόσβασης, της αλληλεγγύης και του μη αποκλεισμού/ενσωμάτωσης
- Μπρεχτ – το θέατρο είναι σημαντικό για την κοινωνική αλλαγή. Σε αντίθεση με τον Μπρεχτ δεν θέλει να είναι διδακτική – επιθυμεί να μάθει από την Ιστορία και όχι να την αλλάξει.

Τρεις άξονες ορίζουν

- Συλλογική δημιουργία των παραστάσεων, όχι την οπτική μόνο του σκηνοθέτη
- Θεατρικότητα, όχι ρεαλιστική αναπαράσταση – πάντα όμως αλήθεια
- Πολιτική δέσμευση/αφοσίωση, όχι αισθητισμός

Παραστάσεις

- 1970 *1789 – πρώτη παράσταση στο Piccolo Teatro di Milano*
- 1972 *1793*
- 1975 *L'age d'or Η χρυσή εποχή*
- 1976-77 *Μολιέρος (ταινία)*
- 1979 *Mephisto*
- 1981 *Les Shakespeare – Richard II*
- 1982 *Les Shakespeare – La nuit de rois (Δωδέκατη νύχτα)*
- 1984 *Les Shakespeare – Henri IV*

Παραστάσεις

- 1985 *L'histoire terrible mais inachevée de Norodom Sihanouk, Roi de Cambodge*
- 1987 *L'indiate*
- 1990 *Les Atrides – Iphigénie*
- 1990 *Les Atrides – Agamemnon*
- 1991 *Les Atrides – Choéphores*
- 1992 *Les Atrides – Les euménides*
- 1993 *L'Inde*
- 1994 *La ville parjure*

Création collective Συλλογική δημιουργία

- Συλλογική γραφή για τη σκηνή – όχι το χαρτί
- Τα μέλη έκαναν το καθένα ξεχωριστά την έρευνά του
- Βασικά σενάρια από αυτοσχεδιασμούς (καταστάσεις, σκηνές, πρόσωπα κ.λπ.)
- Οι ηθοποιοί είναι πιο ευαίσθητοι με τα σώματά τους παρά με ένα κομμάτι χαρτί (Williams 1999: 55)
- Πειραματισμοί με κοστούμια και μακιγιάζ από την αρχή
- Όλοι έχουν το χώρο τους – Μνούσκιν

- Μαθαίνουμε από την ιστορία, δεν έχουμε σκοπό να την μεταμορφώσουμε
- Η πολιτική είναι ζωή – συνολική/ολιστική σχέση ανάμεσα στο θέατρο, την κοινωνία και την ιστορία
- Ο ηθοποιός είναι μια οντότητα που βρίσκει μια μεταφορά για ένα συναίσθημα

- 1789, la revolution doit s'arrêter à la perfection du bonheur (η επανάσταση οφείλει να εστιάσει στην τελείωση της ευτυχίας) SAINT JUSTE
- Création collective
- Το πολυτοπικό σκηνικό – θρησκευτικά δράματα Μεσαίωνα / σε σταθερές ή κινητές σκηνές / οπότε η δράση μεταφερόταν από σκηνή σε σκηνή ή εκτυλίσσονταν ταυτόχρονα σε πολλές σκηνές
- Commedia dell' arte
- Κουκλοθέατρο
- Τσίρκο
- Έντονη θεατρικότητα

